

Ο Κώστας πήρε το βιβλίο στα χέρια του και διάβασε:

- Αγώνας **δρόμου** με νικητή τον Κλυτόννο. **Πάλη** με νικητή τον Ευρύαλο. **Άλμα εις μήκος** με νικητή τον Αμφίαλο. **Δισκοβολία** με νικητή τον Ελατρέα. **Πυγμή** με νικητή τον Λαοδάμα, ο οποίος ήταν γιος του Βασιλιά Αλκίνοου.

- Εδώ, βέβαια, πρέπει να πούμε, ότι αρχικά ο Οδυσσέας αρνιόταν να συμμετάσχει στους αγώνες αυτούς, αν και του το ζητούσαν. Όταν, όμως, ο Ευρύαλος τον πρόσβαλε λέγοντας, ότι φαίνεται αγύμναστος για να λάβει μέρος σε αγώνες, ο Οδυσσέας πήρε το μεγαλύτερο και βαρύτερο λίθινο δίσκο και τον πέταξε πολύ πιο μακριά από όλους τους άλλους. Στη συνέχεια τους προκάλεσε να συναγωνιστούν μαζί του, είτε στην πάλη, είτε στην πυγμή ή στο δρόμο ή ακόμα και στο τόξο. Κανείς, όμως, δεν τόλμησε να συναγωνιστεί τον Οδυσσέα. Ο Βασιλιάς Αλκίνοος για να κατευνάσει τα πνεύματα του είπε, ότι οι Φαίακες είναι ασυναγώνιστοι στο χορό και όχι στα αγωνίσματα.

Μετά από όσα σας είπα μέχρι τώρα, παιδιά, θα έχετε καταλάβει ότι οι λόγοι για τους οποίους διεξάγονταν αγώνες στην αρχαία Ελλάδα, ήταν πολλοί και διαφορετικοί: για να τιμήσουν τους θεούς ή τους νεκρούς, για να επιδείξουν τη δύναμή τους, για να κερδίσουν μια γυναίκα ή για να γιορτάσουν ένα γεγονός.

Ακόμα μέχρι και σήμερα, όπως ίσως γνωρίζετε, διεξάγονται αγώνες κατά τη διάρκεια εορταστικών εκδηλώσεων. Για να τιμήσουν, για παράδειγμα, τον Αϊ Γιώργη, τον επονομαζόμενο και καβαλάρη, διοργανώνουν, σε κάποιες περιοχές, ιππικούς αγώνες ανήμερα στη γιορτή του. Όμως, παιδιά μου, βλέπω ότι η βροχή σταμάτησε και βγήκε ο ήλιος. Μπορείτε λοιπόν να πάτε να συνεχίσετε το παιχνίδι σας. Την επόμενη φορά που θα έρθετε, θα σας διηγηθώ πώς ξεκίνησαν οι Ολυμπιακοί αγώνες.

- Σας ευχαριστούμε πολύ. Θα ξαναέρθουμε, όπωςδήποτε την επόμενη Κυριακή.

Ήπιαμε το χυμό πορτοκάλι, που μας είχε φέρει, στο μεταξύ, η μητέρα του Λευτέρη και πήγαμε να συνεχίσουμε το παιχνίδι μας ενθουσιασμένοι με τα όσα μάθαμε για τους αγώνες και περιέργεια για όσα θα ακούγαμε στην επόμενη συνάντησή μας.

Ολυμπιακοί Αγώνες

Την επόμενη Κυριακή μαζευτήκαμε, όπως είχαμε συμφωνήσει, στο σπίτι του Λευτέρη. Ο αέρας έξω φυσούσε δυνατά και έκανε τσουχτερό κρύο, όμως, εκεί κοντά στο τζάκι ήταν πολύ όμορφα και ζεστά. Πάνω στο τραπέζι ήταν ανοικτός ο χάρτης. Μαζευτήκαμε γύρω του και αναρωτιόμαστε: Πού βρισκόταν η Κνωσός; Πόσο μακριά ήταν η αρχαία Ολυμπία από την Αθήνα; Ο πατέρας του Λευτέρη μας πλησίασε και άναψε το φως πάνω από το τραπέζι για να βλέπουμε καλύτερα.

- Χαίρομαι που σας ξαναβλέπω. Σήμερα, θα σας διηγηθώ ιστορίες για τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Θα ήθελα λοιπόν, να κοιτάξετε προσεκτικά το χάρτη. Κάθε πόλη αποτελούσε τότε ένα αυτόνομο κράτος. Είχε τους δικούς της άρχοντες

και δικούς της νόμους. Οί Έλληνες των πόλεων αυτών είχαν πολλά κοινά στοιχεία, όπως κοινή καταγωγή, κοινή γλώσσα και κοινή θρησκεία. Είχαν όμως πολιτικές και οικονομικές διαφορές, οι οποίες πολλές φορές τους οδηγούσαν σε πολέμους. Όμως, παρά τις μεταξύ τους διαφορές και πολέμους, υπήρχε ένα σημαντικό στοιχείο, το οποίο ένωνε όλους τους Έλληνες. Αυτό ήταν η αγάπη τους για τον αθλητισμό και τους αγώνες. Όπως καταλαβαίνετε, μιλάμε πια για πανελλήνιους αγώνες στους οποίους είχαν δικαίωμα να συμμετέχουν όλοι οι Έλληνες. Οι πιο σημαντικοί πανελλήνιοι αγώνες ήταν οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών αγώνων έκαναν μεταξύ τους μια ιερή συμφωνία.

Η συμφωνία αυτή ονομαζόταν **ιερή εκεχειρία** και προέβλεπε το σταμάτημα όλων των πολέμων από την αρχή των Ολυμπιακών αγώνων μέχρι τη λήξη τους.

- Σήμερα, εφαρμόζεται εκεχειρία κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων;

- Δυστυχώς όχι Κώστα. Μπορούμε μάλιστα να πούμε, ότι έχει συμβεί το αντίθετο, παρά τις καλές προθέσεις των διοργανωτών. Ο πόλεμος δηλαδή έχει σταματήσει μερικές φορές τη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων, όπως έγινε π.χ. το 1916 εξαιτίας του Α΄ παγκόσμιου πολέμου και το 1940 και 1944 εξαιτίας του Β΄ παγκόσμιου πολέμου.

Υπάρχουν πολλοί μύθοι γύρω από το πότε και το πώς ξεκίνησαν οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Δεν έχει σημασία ποιος από τους μύθους τους οποίους τώρα θα σας διηγηθώ, είναι ο πιο αξιόπιστος. Όλοι οι μύθοι έχουν μια δόση αλήθειας και συνδέουν με αριστουργηματικό τρόπο την ιστορική αλήθεια με τη φαντασία, ώστε είναι αδύνατο να ξεχωρίσει κανείς τα όρια μεταξύ του αληθινού και του φανταστικού. Τέτοιοι μύθοι υπάρχουν πολλοί. Θα σας διηγηθώ μερικούς από αυτούς. Ας αρχίσουμε με τον μύθο του Ιδαίου Ηρακλή.

Ο μύθος του Ιδαίου Ηρακλή

Σύμφωνα λοιπόν με το μύθο αυτό ιδρυτής των Ολυμπιακών Αγώνων ήταν ο Ιδαίος Ηρακλής. Καταγόταν από την Κρήτη και είχε 4 αδελφούς, τους Δακτύλους

ή Κουρήτες, οι οποίοι αναφέρονται ως οι εφευρέτες της σιδηρουργίας, με καταπληκτικές τεχνικές ικανότητες. Σε αυτούς είχε αναθέσει η Ρέα τη φύλαξη του νεογέννητου Δία στο βουνό Ίδη της Κρήτης, ώστε να τον προστατέψουν από τον πατέρα του Κρόνο, ο οποίος έτρωγε όλα του τα παιδιά. Ο μύθος αναφέρει ότι ο Ιθαίος Ηρακλής επισκέφτηκε με τους αδελφούς του την Ολυμπία. Το γεγονός αυτό δείχνει τις εμπορικές σχέσεις, τις οποίες διατηρούσαν οι δύο πόλεις και εξηγεί γιατί οι αγώνες αυτοί ήταν αφιερωμένοι στο θεό Δία. Για να διασκεδάσει με τους αδελφούς του μέτρησε μία απόσταση με τα βήματά του και την ονόμασε **στάδιο**. Τα αδέλφια του έτρεξαν στο στάδιο. Ο πρώτος, που τερμάτισε ανακηρύχτηκε νικητής. Το βραβείο, το οποίο έδωσε ο Ιθαίος Ηρακλής στο νικητή, ήταν ένα στεφάνι αγριελιάς και σύμφωνα με αυτό το μύθο θεωρείται και ο πρώτος διοργανωτής των **“Ολυμπίων”**.

Ο μύθος του Πέλοπα και της Ιπποδάμειας

- Ένας άλλος μύθος αναφέρει ότι ιδρυτής των αγώνων ήταν ο Πέλοπας, γιος του βασιλιά Ταντάλου, από τη Μικρά Ασία. Ο Πέλοπας νίκησε σε αρματοδρομία το βασιλιά Οινόμαο, ο οποίος είχε δηλώσει ότι όποιος τον νικούσε στις αρματοδρομίες θα παντρευόταν την κόρη του. Έτσι, ο Πέλοπας παντρεύτηκε

Πέλοπας και Ιπποδάμεια. Σχέδιο από αττικό αμφορέα του 5ου π.Χ αιώνα.

την κόρη του Οινόμαου Ιπποδάμεια και έγινε βασιλιάς της Πελοποννήσου, στην οποία έδωσε το όνομά του. Σε ανάμνηση της αρματοδρομίας αυτής, η οποία του χάρισε ένα μεγάλο βασίλειο και τη γυναίκα, που αγαπούσε, οργάνωσε σύμφωνα με αυτό το μύθο τους πρώτους Ολυμπιακούς Αγώνες της Ιστορίας.

Επίσης, σύμφωνα με την παράδοση, η Ιπποδάμεια, για να ευχαριστήσει την Ήρα για το γάμο της με τον Πέλοπα, οργάνωσε τα Ηραία. Σε αυτούς τους αγώνες μπορούσαν να λάβουν μέρος μόνο νεαρά κορίτσια και όχι παντρεμένες γυναίκες. Αγωνίζονταν στο αγώνισμα του δρόμου, που είχε μήκος περίπου 160 μέτρα. Το βραβείο κάθε νικήτριας ήταν ένα στεφάνι αγριελιάς και κομμάτια από την ιερή αγελάδα, που θυσιαζόταν στο βωμό της θεάς Ήρας.

Ο μύθος του Θηβαίου Ηρακλή

- Σύμφωνα με αυτό το μύθο, οι Ολυμπιακοί Αγώνες άρχισαν από το μυθικό Ηρακλή, ο οποίος καταγόταν από τη Θήβα και είναι πασίγνωστος για τους δώδεκα άθλους του. Σε έναν απ' αυτούς, ο Ηρακλής έπρεπε να καθαρίσει την Ήλιδα από την κοπριά των κοπαδιών του βασιλιά Αυγεία. Άλλαξε, λοιπόν, τη ροή των ποταμών Αλφειού και Πηνειού στην πεδιάδα και κατάφερε να καθαρίσει σε μια μέρα, τόσο τους σταύλους, όσο και τα λιβάδια της Ήλιδας. Για να γιορτάσει τη νίκη του, οργάνωσε αγώνες στην Ολυμπία. Λέγεται, μάλιστα, ότι νίκησε στην πάλη και στο παγκράτιο και καθιέρωσε ως έπαθλο την αγριελιά. Ανεξάρτητα από τους μύθους, τους οποίους σας διηγήθηκα και οι οποίοι αναφέρονται στο χρόνο και στο χώρο απ' όπου ξεκίνησαν οι **Ολυμπιακοί Αγώνες**, γεγονός είναι, ότι διεξάγονταν κάθε 4 χρόνια στην Ολυμπία και ήταν αφιερωμένοι στο θεό Δία. Σε αυτούς τους αγώνες συμμετείχαν αθλητές από όλες τις ελληνικές πόλεις. Στην αρχαία Ελλάδα, λοιπόν, γίνονταν, όπως ήδη είπαμε, αθλητικοί αγώνες κατά τη διάρκεια μεγάλων θρησκευτικών γιορτών, προς τιμή θεών και ηρώων.

- Εκτός από τους Ολυμπιακούς Αγώνες υπήρχαν άλλες πανελλήνιες αθλητικές διοργανώσεις;

Στεφάνια από δάφνη, αγριελιά, αγριοσέληνο και πεύκο.

- Βεβαίως, Γιάννη. Υπήρχαν ακόμη τέσσερις πανελλήνιες αθλητικές οργανώσεις. **Τα Πύθια**, τα οποία τελούνταν στους Δελφούς, για να τιμήσουν το θεό Απόλλωνα. Το βραβείο για κάθε νικητή ήταν ένα στεφάνι δάφνης. **Τα Ίσθμια**, τα οποία γίνονταν στον Ισθμό της Κορίνθου, για να τιμήσουν το θεό Ποσειδώνα. Το βραβείο σε αυτούς τους αγώνες ήταν ένα στεφάνι πεύκου. **Τα Νέμια**, τα οποία γίνονταν στη Νεμέα, για να τιμήσουν το θεό Δία και το βραβείο ήταν ένα στεφάνι αγριοσέληνου. Τέλος αναφέρουμε **τα Παναθήναια**, τα οποία τελούνταν στην Αθήνα, για να τιμήσουν τη θεά Αθηνά και το βραβείο ήταν ένας Παναθηναϊκός αμφορέας γεμάτος λάδι.

- Πότε καταργήθηκαν οι Ολυμπιακοί αγώνες της αρχαιότητας, ρώτησε η Δάφνη.

- Στον κόσμο, με το πέρασμα των αιώνων, παιδιά μου, γίνονται κοσμοϊστορικές αλλαγές και ανακατατάξεις, με αποτέλεσμα να διαφοροποιούνται οι κοινωνικές και θρησκευτικές συνήθειες των ανθρώπων, τα ήθη και τα έθιμά τους. Έτσι και η Ελλάδα δεν μπόρεσε να αποφύγει τις συνέπειες τέτοιων αλλαγών, οι οποίες είχαν επίπτωση και στους Ολυμπιακούς Αγώνες, που τελικά ακολούθησαν την τύχη του αρχαίου κόσμου.

Με την κατάκτηση της Ελλάδας από τους Ρωμαίους, άρχισε και η παρακμή των Ολυμπιακών Αγώνων, οι οποίοι τελικά καταργήθηκαν, όταν ο αυτοκράτορας του Βυζαντίου Θεοδόσιος απαγόρευσε τη διεξαγωγή τους, στα τέλη περίπου του 4ου αιώνα μ.Χ. Η Ολυμπία μετά την κατάργηση των Ολυμπιακών Αγώνων εγκαταλείπεται. Σιγά – σιγά, με το πέρασμα των χρόνων, τα στάδια, οι παλαίστρες, οι βωμοί και τα αγάλματα, θάφτηκαν κάτω από χώματα σε βάθος πέντε μέχρι και επτά μέτρων. Εκεί έμειναν θαμμένα πάνω από 1300 χρόνια, έως την ημέρα που οι ανασκαφές των αρχαιολόγων, το 1875, ξαναέφεραν στο φως το μεγαλύτερο και σημαντικότερο ιερό του αθλητισμού της αρχαιότητας.

Οι σύγχρονοι Ολυμπιακοί Αγώνες

- Μας είπατε, ότι στους Ολυμπιακούς Αγώνες της αρχαιότητας έπαιρναν μέρος αθλητές απ' όλες τις Ελληνικές πόλεις, ήταν, δηλαδή, Πανελλήνιοι αγώνες. Σήμερα όμως, απ' όσο γνωρίζω, στους Ολυμπιακούς Αγώνες συμμετέχουν αθλητές απ' όλο τον κόσμο. Πως έγινε αυτό;

- Τα χρόνια, Λευτέρη, περνούσαν, η ανάμνηση όμως των Ολυμπιακών Αγώνων δεν έσβησε ποτέ από τις ψυχές των ανθρώπων. Το 1894 ο Βαρόνος Πιερ ντε Κουμπερτέν με τη βοήθεια του Έλληνα Δημήτρη Βικέλα διοργάνωσε στο Παρίσι ένα συνέδριο με θέμα την αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων. Στο συνέδριο αυτό, συμμετείχαν 79 αντιπρόσωποι και 49 αθλητικά σωματεία από 12 χώρες. Στις 23 Ιουνίου αποφάσισαν ομόφωνα την αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων και την επανάληψή τους κάθε τέσσερα χρόνια. Η πρώτη διοργάνωση, τιμητικά προγραμματίστηκε να γίνει στην Αθήνα, το 1896. Οι αγώνες έγιναν στο Παναθηναϊκό Στάδιο με μεγάλη επιτυχία. Στους αγώνες αυτούς ακούστηκε για πρώτη φορά ο Ολυμπιακός ύμνος.

- Τον ύμνο των Ολυμπιακών Αγώνων τον έχουμε μάθει στο σχολείο και τον

Το καλλιμάρμαρο Παναθηναϊκό στάδιο.

Ξέρουμε όλοι. Ξέρουμε, επίσης, ότι γράφτηκε από το μεγάλο Έλληνα ποιητή Κωστή Παλαμά και μελοποιήθηκε από τον μουσουργό Σπύρο Σαμάρα.

- Πολύ σωστά Μυρτώ. Ο ύμνος αυτός αναγνωρίστηκε επίσημα, ως Ολυμπιακό σύμβολο το 1958 από τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή (Δ.Ο.Ε) στο Τόκιο.

Αρχαίο πνεύμα αθάνατο, αγνέ πατέρα
Του ωραίου, του μεγάλου και τ' αληθινού,
Κατέβα, φανερώσου κι άστραψε εδώ πέρα
Στη δόξα της δικής σου γης και τ' ουρανού.

Στο δρόμο και στο πάλεμα και στο λιθάρι,
Στων ευγενών αγώνων λάμψε την ορμή
Και με τ' αμάραντο στεφάνωσε κλωνάρι
Και σιδερένιο πλάσε και άξιο το κορμί.

Κάμποι, βουνά και πέλαγα φέγγουν μαζί σου
Σαν ένας λευκοπόρφυρος μέγας ναός
Και τρέχει στο ναό εδώ προσκυνητής σου,
Αρχαίο πνεύμα αθάνατο, κάθε λαός.

Ένα άλλο σύμβολο των Ολυμπιακών Αγώνων είναι η σημαία, η οποία καθιερώθηκε το 1920. Σίγουρα την έχετε δει πολλές φορές.

- Ναι, εγώ μπορώ να την ξεχωρίσω μέσα σε χίλιες άλλες σημαίες, είπε ο Κώστας. Είναι άσπρη και έχει (5) πέντε χρωματιστούς κύκλους: Μπλε, μαύρο, κόκκινο, κίτρινο και πράσινο. Οι πέντε αυτοί κύκλοι είναι ενωμένοι και συμβολίζουν τις πέντε ηπείρους της γης.

- Χαίρομαι, Κώστα, γιατί, απ' όσα ακούω, καταλαβαίνω ότι γνωρίζετε πολλά για τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Θέλω, επίσης, να σας πω ότι στους **σύγχρονους Ολυμπιακούς Αγώνες** μπορούν να συμμετέχουν αθλητές και αθλήτριες από τα κράτη και των πέντε ηπείρων και μπορούν να τους παρακολουθήσουν άνθρωποι απ' όλο τον κόσμο. **Το Ολυμπιακό πνεύμα**, δηλαδή, ξεπέρασε τα στενά όρια του αθλητικού συναγωνισμού και έγινε τρόπος ζωής, με βαθιές ρίζες στην παγκόσμια ιστορία. Έχουν γραφτεί πάρα πολλά βιβλία σχετικά με τους αγώνες από την αρχαία μέχρι και τη σύγχρονη εποχή. Στα βιβλία αυτά υπάρχουν αναλυτικές περιγραφές για τους χώρους, όπου γίνονταν οι αγώνες, για το τελετουργικό μέρος των αγώνων, για τους αθλητές και τα αγωνίσματα. Βιβλία σχετικά με τον αθλητισμό και τους Ολυμπιακούς Αγώνες μπορείτε να βρείτε στη βιβλιοθήκη του σχολείου σας ή στη Δημοτική βιβλιοθήκη της γειτονιά σας. Πληροφορίες, επίσης, μπορείτε να βρείτε στο διαδύκτιο.

Ας έρθουμε τώρα και στο ερώτημα της Δάφνης. Αν θυμάστε, ήταν σχετικό με τους λόγους, που κάποιοι άνθρωποι ασχολούνται με τον αθλητισμό και κάποιοι άλλοι όχι. Εσείς, για παράδειγμα, που έρχεστε στην αλάνα και παίζετε, είστε αθλητές; Όχι βέβαια. Παίζετε, όποτε θέλετε και όση ώρα θέλετε. Παίζετε, γιατί σας αρέσει. Στην ηλικία σας, καλό είναι να παίζετε, όσο μπορείτε περισσότερο με τους φίλους σας. Όταν, όμως, κάποιος γίνει μέλος σε έναν αθλητικό σύλλογο, κάνει προπονήσεις και συμμετέχει σε αγώνες, οι οποίοι γίνονται μεταξύ διαφόρων συλλόγων, τους διασυλλογικούς, όπως λέγονται, τότε μπορούμε να πούμε ότι ασχολείται με τον αθλητισμό. Ο αθλητής οφείλει να είναι πάντα παρών στις προπονήσεις και να γυμνάζεται σύμφωνα με τις οδηγίες του προπονητή του. Αν ο προπονητής του τον επιλέξει να λάβει μέρος σε αθλητικούς αγώνες υψηλότερου επιπέδου και διακριθεί, τότε θεωρούμε ότι ο αθλητής αυτός κάνει πρωταθλητισμό. Ο πρωταθλητισμός προσφέρει